

deri. Kommer saa dertil, at man begynder paa en Lovgivning, hvorved man tager et enkelt Ord ud af en Paragraph, for at sætte et andet istedet, saa kan man ikke undres over, at Folk blive lede og fjede af det, og at den simple Mand tilsidst ikke kan hitte Rede i Lovgivningen. Hvis nu de ærede Forslagsstillere vare gaaede saaledes frem, at de havde ladet mig skrive et eneste Skridt fremad mod communal Selvstændighed, saa skulde jeg med allerstørste Fornøielse være gaaet med dem; men jeg seer ikke, at deres Forslag gaar ud paa Andet, end at tage Aaget ud af Indenrigsministerens Haand og lægge det nærmere ud til os, ved nemlig at overgive det til Amtsraadet. Derfor kan jeg ikke for mit Bedkommende stemme for Lovforslaget.

J. A. Hansen: Jeg skal tillade mig korteligen at forsøge paa at oplyse det ærede Medlem, der nu talte, om, at han i sin Udtalelse har misforstaaet den hele Stilling, som dette Spørgsmaal har. Jeg vil ikke paa nogen Maade indlade mig paa de almindelige Betragtninger, som han fremsatte, men blot holde mig til Lovforslaget, som det foreligger. Det ærede Medlem meente, at Amtsraadene gennem Lovforslaget vilde faae en større Myndighed, end de nu have, og fandt, at det ikke var en Myndighed for Communerne, der her var Tale om. Det maa imidlertid jo ikke glemmes, at Amtsraadet er en communal Autoritet, og at den Myndighed, Amtsraadet har, er en communal Myndighed; vel er det for en større Kreds, men det er dog virkelig en communal Repræsentation, her er Tale om. Hvorvidt Amtsraadets Overtilsyn eller Indflydelse i det Hele kunde have været mindre, skal jeg ikke gaae ind paa; jeg skal kun sige, at her har det ærede Medlem ikke opfattet Sagen rigtig, naar han mener, at det er en Trøst for Sognecommunerne ligeoverfor Amtsraadet at have Indenrigsministeriet bagved; thi efter Loven kan Indenrigsministeren ikke — han har tingsomhelst Myndighed dertil — tilståae en saadan Adskillelse, naar Amtsraadet siger Nei. Saaledes som Loven nu er, kan Indenrigsministeren kun give sit Samtykke, naar der derom indkommer en Indstilling, som

Amtsraadet erklærer sig enig i. Utsaa kan det ikke være nogen Trøst for nogen Sognecommune, at have Indenrigsministeriet i Baghaanden; naar Amtsraadet nægter sit Samtykke; thi saa kan Indenrigsministeren heller ikke bevilge, hvad man ønsker, og denne Trøst falder altsaa ganske bort. I Loven af 13de August 1841 var dette Spørgsmaal stillet saaledes, at Cancelliet — hvad der nu i dette Tilfælde er det Samme som Indenrigsministeriet, — kunde bevilge en Adskillelse, naar der derom kom en Indstilling fra Amtsraadet, men da Loven af 6te Juli 1867 blev skreven, var det deres Mening, der havde nærmere med Lovens Affattelse at gjøre, at det Forhold, at Amtsraadet kun skulde gjøre en Indstilling, og at Ministeren derefter skulde tage den afgjørende Beslutning, skulde vendes om, ved at give den communale Autoritet, Amtsraadet, Sagens Afgjørelse i hænde, kun forbeholdende et Samtykke af Ministeren. Der er mange af de Herrer, som tillige med mig vare Medlemmer af det Udvalg, som behandlede denne Sag, og jeg tør sige, at det var Meningen, at Indenrigsministerens Samtykke kun skulde være en Formjag, og at den egentlige Afgjørelse skulde ligge hos Amtsraadet, medens vi ikke tænkte os Muligheden af, at det vilde kunne skee — i det Mindste ikke i mange Tilfælde — at Ministeren modsatte sig en Adskillelse, naar Amtsraadet besluttede en saadan. Det, der altsaa har gjort, at ogsaa jeg for mit Bedkommende tillader mig at anbefale dette Forslag til at gaae videre, er, at man har seet, at Hensigten med at indsætte Ministerens Samtykke ved Siden af Amtsraadets Beslutning egentlig ikke er opnaaet. Denne Hensigt er forseilet, idet det efter vor Mening ikke let kunde tænkes, at Ministeren vilde sige Nei, naar Amtsraadet indstillede Andragendet til Vedtagelse. Af saadanne Tilfælde kender jeg et Par Stykker, hvor det efter min bestemte Overbeviisning var en meget stor Feil, ifølge den hele Bestemmelses Aand, at Ministeren sagde Nei, efterat Amtsraadet eenstemmigt havde besluttet, at Adskillelsen maatte finde Sted. I saadanne Tilfælde, hvor Amtsraadet eenstemmig besluttede en Adskillelse, havde vi ikke, da Paragraphen blev skreven,